

VOORWOORD BIJ AK-VSZ-ARTIKEL “WAARHEDEN, HALVE WAARHEDEN EN LEUGENS”

Op 10 april 2007 verscheen in De Standaard een artikel van Guy Tegenbos, Bénédicte Vaes en Ricardo Gutiérrez met als titel “Scheeftrekkingen in ziektekosten bijna weg”, op basis van RIZIV-cijfers tot 2005.

Als eerste reactie drukte het Aktiekomitee voor een Vlaamse Sociale Zekerheid (AK-VSZ) in een persmededeling dezelfde dag zijn tevredenheid uit over de meegedeelde relatieve afname van de Waals-Vlaamse uitgavenkloof in de ziektekosten, van 5% Waalse meeruitgaven in 1999 tot 3% in 2005. Omdat “het AK-VSZ hoopt dat de Franse Gemeenschap nu meer vatbaar zal worden voor zijn basisargumenten voor de overheveling van de ziektekostenverzekering naar de gemeenschappen: de mogelijkheid vergroten om eigen klemtonen te leggen, het beleid efficiënter maken door preventie en verzorging bij dezelfde actoren te brengen, en beide gemeenschappen duurzaam te responsabiliseren tot een spaarzaam beleid.”

In diezelfde persmededeling werd er echter ook op gewezen dat de Vlaams-Waalse bijdragenkloof in de ziektekostenverzekering blijft bestaan.

Voor alle duidelijkheid: een geldtransfer van een regio naar een andere ontstaat hetzij door hogere bijdragen van eerstgenoemde, hetzij door hogere uitgaven van laatstgenoemde regio. Het geldtransfer uit Vlaanderen in de ziektekostenverzekering verloopt via beide mechanismen: hogere bijdragen in Vlaanderen en hogere uitgaven in Wallonië. Het transferbedrag is dan gelijk aan het verschil tussen de bijdragen en uitgaven in Vlaanderen.

Aangezien het artikel in De Standaard de indruk wekte dat de Vlaams-Waalse geldtransfers in de ziektekostenverzekering zo goed als verdwenen waren, terwijl dat artikel enkel de uitgaventransfers behandelde zonder de bijdragentransfers in rekening te brengen, besloot het AK-VSZ de puntjes op de i te zetten.

Dat gebeurde in een opinieartikel met de titel “Waarheden, halve waarheden en leugens – De geldtransfers uit Vlaanderen in de ziekte- en invaliditeitsverzekering nemen nog toe”. Hierin wordt onder meer aangetoond dat de Vlaams-Waalse bijdragenkloof in de ziektekostenverzekering in 2005 ongeveer 20% bedroeg en dat die voor het totale geldtransfer veel belangrijker is dan de Waals-Vlaamse uitgavenkloof (zie hoger: 3% in 2005).

Ons opinieartikel werd niet opgenomen, doch Guy Tegenbos schreef op 8 mei 2007 in De Standaard een tweede artikel met als titel “Totale noord-zuidtransfers ziekteverzekering stijgen nog”. Hierin publiceerde hij de gegevens uit het opinieartikel van het AK-VSZ.

Gui Celen, AK-VSZ-voorzitter

29 mei 2007

Waarheden, halve waarheden en leugens.

De geldtransfers uit Vlaanderen in de ziekte- en invaliditeitsverzekering nemen nog toe.

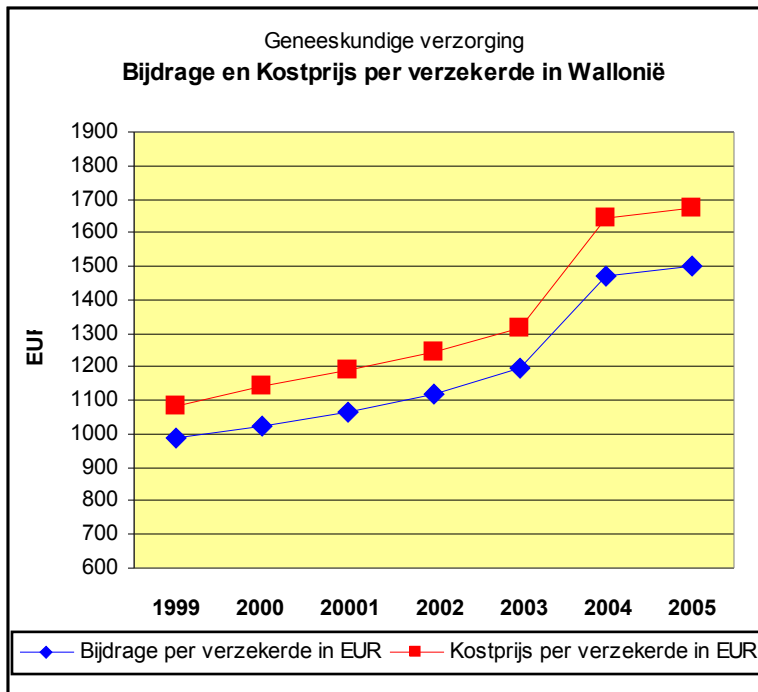
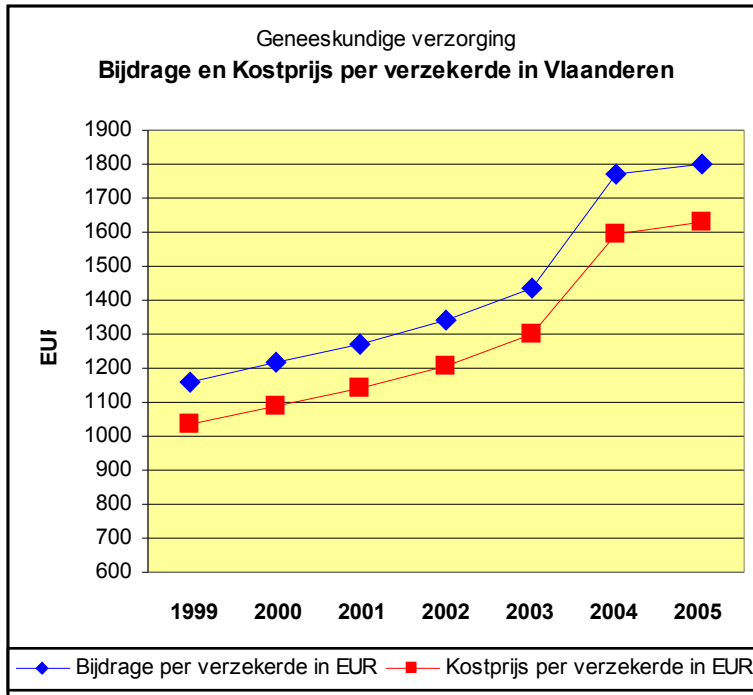
Dat de De Standaard en Le Soir gezamenlijk pogingen ondernemen om de vooroordelen, misverstanden, taboes en clichés aan weerszijden van de taalgrens uit de wereld te helpen, juichen wij toe. Clichés zijn per definitie ongenueanceerd, verenigen de werkelijkheid tot een simplisme of lopen de waarheid achterna. De informatie die in De Standaard (en Le Soir) van 10 april 2007 over de ziektekosten is verspreid dreigt een nieuw cliché in het leven te roepen, namelijk: het is ongeveer gedaan met de transfers in deze sector. Naar aanleiding hiervan willen wij met de volgende gegevens het geschetste beeld op essentiële punten vervolledigen.

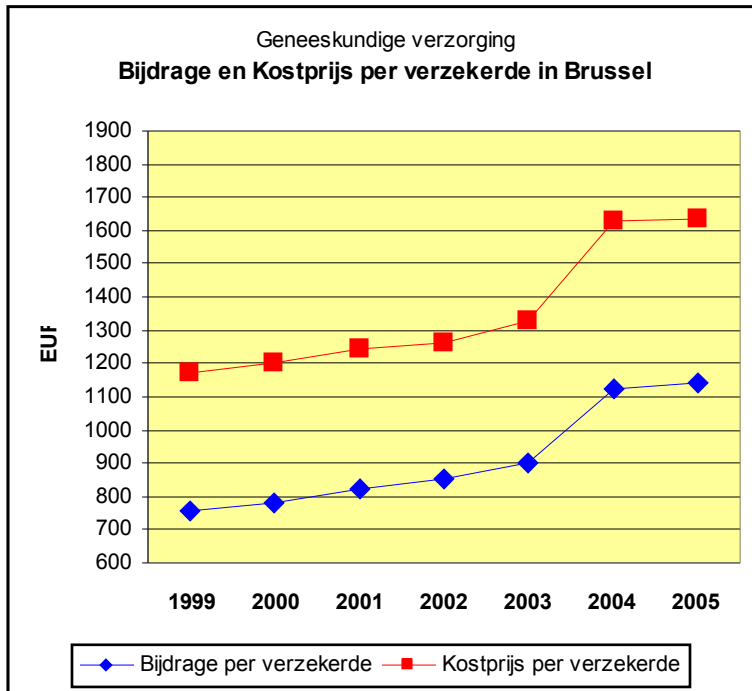
A. De geneeskundige verzorging (ruim 80 % van het totaal)

1. Wij hebben in het verleden bij herhaling gewezen op de hogere kosten in Wallonië en Brussel voor tal van geneeskundige uitgaven. Maar we hebben er ook altijd op gewezen dat voor andere sectoren (thuisverpleging, psychiatrische instellingen en ambulant beschut wonen) de uitgaven in Vlaanderen aanzienlijk hoger zijn dan in Wallonië.
2. In afwachting van nader onderzoek nemen wij aan dat de door het RIZIV gepubliceerde cijfers over de periode 1999-2005 betrouwbaar zijn. Maar wij hebben toch vragen bij o.a. de volgende gegevens:
 - a. Voor de geneeskundige verzorging stijgen de kosten in de beschouwde periode jaarlijks met 5 à 7,3 % tot 2004. In 2005 is de stijging slechts 2,7 % of nauwelijks de inflatie. In Brussel is de stijging slechts 1,35 %.
 - b. Voor de geneesmiddelen uit de apotheken (die tot en met 2003 niet konden verdeeld worden per inwoner) bedroeg de jaarlijkse stijging 5,8 à 8,4 %. In 2005 was er een daling van 0,34 %.
 - c. Dit zou kunnen wijzen op een strikte beheersing van de kosten. Dat is dan wel in tegenspraak met de cijfers die de Studiecommissie voor de Vergrijzing gebruikt.
3. In ieder geval, wat de uitgaven betreft, is het duidelijk dat de verschillen met Brussel beduidend verminderd zijn en met Wallonië even hoog gebleven zijn.
4. Wat de bijdragen betreft is het ook duidelijk dat de verschillen met Wallonië en Brussel nog toegenomen zijn.

Met een tewerkstellingsgraad van 64 % in Vlaanderen en 56 % in Wallonië en Brussel schieten beide Gewesten schromelijk tekort in het leveren van een solidaire bijdrage.

5. Als we bijdragen en uitgaven bij elkaar brengen krijgen we het volgend beeld



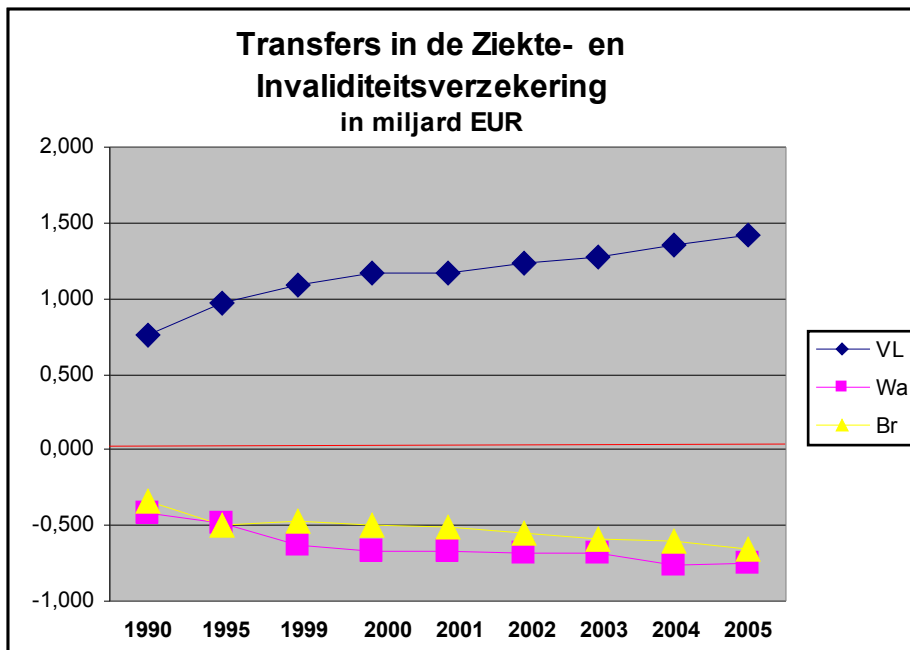


Deze gegevens tonen aan:

- a. dat Vlaanderen nog altijd een groot overschot heeft en Wallonië en Brussel een groot tekort
- b. dat sedert 1999 de transfers per verzekerde, zeker niet afgenomen zijn
- c. dat de Vlamingen 10 % betalen van de geneeskundige verzorging in Wallonië en 30 % in Brussel

B. Totaliteit van de ziekteverzekering

6. Naast de geneeskundige verzorging moet ook gekeken worden naar de kosten van arbeidsongeschiktheid en invaliditeit. Deze laatste ligt in Wallonië 25 % hoger dan in Vlaanderen. De som van alle kosten in de ziekteverzekering per hoofd ligt in 2005 zowel in Wallonië als in Brussel hoger dan in Vlaanderen. Respectievelijk 100 en 110 euro of 5 % boven het Vlaams kostenniveau. Beweren dat de scheefftrekkingen in de ziektekosten “bijna weg” zijn , zoals De Standaard bloklettert, is dus schromelijk overdreven.
7. Op basis van bovenstaande gegevens hoeft het dus niet te verbazen dat voor het geheel van de ziekte- en, invaliditeitsverzekering de transfers niet afnemen maar zelfs toenemen. Zie grafiek. In 2005 vloeit 1, 4 miljard naar Brussel en Wallonië. Dit is 233 EUR per Vlaming. Of ongeveer 1.000 EUR per gezin per jaar.



8. Een bewering zoals “De transfers van Vlaanderen naar Wallonië en Brussel zijn daarmee gedaald tot 150 miljoen euro per jaar” (DS op pagina 1) is dus manifest onjuist en de bewering “Vers la fin des transfers de santé” (Le Soir pagina 3) is dus een grove leugen. Hiermee worden nieuwe clichés de wereld in gestuurd.
9. Wij blijven pleiten voor een integrale Vlaamse Gezondheidszorg. Niet omdat de transfers blijven bestaan of toenemen. Het heeft er zelfs niets mee te maken. De bevoegdheid om verantwoordelijk te zijn voor het gezondheidsbeleid, de gewenste klemtonen te leggen, de middelen efficiënt te beheren en er democratisch op afgerekend te worden, zijn eigenschappen van goed bestuur. Dat de Vlamingen bovendien de vruchten zouden mogen plukken van hun eigen arbeid is een zaak van elementaire rechtvaardigheid.

Gui Celen
Ponette

Herman Deweerdt

Eric